Lieta Nr. C39080613
CA-0077-14/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2014.gada 10.aprīlī

VIDZEMES APGABALTIESAS CIVILLIETU TIESAS KOLĒĢIJA:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Z.Cera,

tiesnese S.Bakmane, tiesnesis D.Lazdiņš,

sekretāre S.Ābola-Kalniņa,

piedaloties /pers. D/, zvērinātam advokātam Sandim Sproģim, /pers. E/ pārstāvei zvērinātai advokātei Agitai Bērzai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. D/ prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu sakarā ar prasītāja /pers. D/ apelācijas sūdzību par Valmieras rajona tiesas 2013.gada 19.novembra spriedumu un

K O N S T A T Ē J A,

ka /pers. D/Valmieras rajona tiesā 2013.gada 16.augustā cēlis prasību pret /pers. E/ par parāda 3384,56 Ls, ko veido pamatparāds 2600 Ls un likumiskie procenti 784,56 Ls, piedziņu, un lūdzis noteikt tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos procentus par periodu līdz tiesas sprieduma stāšanās spēkā, kā arī piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus to faktiskā apmērā sprieduma taisīšanās brīdī.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1765., 1945.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2010.gada 28.martā prasītājs pārskaitījis atbildētājai uz viņas norēķinu kontu 2600 Ls - aizdevumu, kuru atbildētājai bija pienākums atdot pēc pirmā kreditora pieprasījuma. Pārskaitījums uzskatāms par mutiski noslēgtu aizdevuma līgumu. Prasītājs paziņojis atbildētājai, ka aizdevuma uzteikuma termiņš tiek noteikts ar paziņojuma nosūtīšanas brīdi un aizdevuma atgriešanas termiņš noteikts 30 dienas, bet ne vēlāk kā līdz 2012.gada 31.decembrim, ievērojot Paziņošanas likuma normas. 2012.gada 20.novembrī atbildētājai nosūtīts brīdinājums par parāda atmaksu, kurā lūgts līdz 2012.gada 31.decembrim veikt parāda 2600 Ls atmaksu uz prasītāja norēķinu kontu. Brīdinājumā norādīts, ka gadījumā, ja atbildētāja labprātīgi neizpildīs saistības, prasītājs būs spiests vērsties tiesā ar prasību par parāda piedziņu, prasot arī likumiskos procentus un tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu. 2012.gada 23.decembrī atbildētāja sniegusi atbildi uz brīdinājumu par aizdevuma atgriešanu, norādot, ka 2010.gada 28.martā iemaksātā nauda konta papildināšanai saņemta pēc vienošanās (nenorādot, kas tā par vienošanos), ka parādu neatzīst.

Atbildētāja tiesā 2013.gada 6.septembrī iesniegusi rakstveida paskaidrojumu, kurā norādījusi, ka prasību neatzīst, jo ar prasītāju nekad nav noslēgusi aizdevuma līgumu, nav arī bijis tāds nodoms – atbildētājs maksājuma uzdevumā norādījis mērķi – konta papildināšanai. Atbildētājs prasītājas kontā ieskatījis 2600 Ls kā daļu no /pers. H/ (atbildētājas bijušā dzīves biedra) ieguldījuma mājīpašuma iegādei. Atbildētājai nav zināms, uz kāda pamata prasītājs naudu ieskaitījis viņas kontā /pers. H/ vietā.

Ar Valmieras rajona tiesas 2013.gada 19.novembra spriedumu prasība noraidīta un no prasītāja par labu atbildētājai piedzīti izdevumi advokāta palīdzības samaksai 250 Ls.

Tiesa nav guvusi pierādījumus, ka pirms naudas summas 2600 Ls ieskaitīšanas atbildētājas kontā prasītājs būtu mutiski vienojies ar atbildētāju par aizdevuma līguma noslēgšanu, apņemoties naudu izsniegt atbildētājai kā aizdevumu, atbildētājai apņemoties šo summu atmaksāt prasītājam pēc viņa pirmā pieprasījuma; ka puses savā starpā būtu vienojušās par aizdevuma līguma būtiskām sastāvdaļām. Tiesas ieskatā darījums, ko prasītājs nosaucis par aizdevumu, nevar par tādu tikt uzskatīts, jo dokumentā, kas apstiprina naudas nodošanu atbildētājai, kā darījuma mērķis norādīts – konta papildināšana. Tiesa prasību noraidījusi pierādījumu trūkumu dēļ, jo prasītājs nav iesniedzis pierādījumus par aizdevuma attiecību nodibināšanu ar atbildētāju uz mutiskas vienošanās pamata, pušu starpā pastāvošām līgumsaistībām un atbildētājas pienākumiem, puses nav lūgušas /pers. H/ nopratināt kā liecinieku.

Valmieras rajona tiesas spriedumu pārsūdzējis prasītājs, lūdzot apmierināt prasību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītājs atbildētājai uz viņas kontu pārskaitījis 2600 Ls kā aizdevumu uz mutiska aizdevuma līguma pamata, aizdevuma līgums bijis beztermiņa, kas atbilstoši Civillikuma 1945.pantam ir atmaksājams pēc uzteikuma saņemšanas. Atbildētāja naudas summu ir saņēmusi, prasītājs viņai nosūtījis aizdevuma līguma uzteikumu.

Apelatora ieskatā tiesai, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 95.panta piekto daļu, bija jāpaziņo viņam, ka prasījums tiesas ieskatā nav pamatots ar pierādījumiem.

Prasītājs mutiska aizdevuma līguma noslēgšanu pierādījis ar saviem paskaidrojumiem un naudas pārvedumu uz atbildētājas kontu, viņaprāt, šie pierādījumi ir visoptimālākie kā viņš var un vārējis pierādīt mutiski noslēgta aizdevuma līguma faktu.

Lietā ir tikai atbildētājas paskaidrojumi, kas nav pamatoti ar citiem pierādījumiem. Tiesa augstāku ticamību piešķīrusi atbildētājas argumentiem, kas novedis pie nepareiza sprieduma taisīšanas.

Tiesas sēdē prasītājs un apelācijas sūdzības iesniedzējs /pers. D/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja spēkā, pamatojoties uz tajās minētajiem argumentiem un apsvērumiem, paskaidroja, ka ir atbildētājas bijušā dzīvesbiedra /pers. H/ draugs, bijušais darbabiedrs, ka, viesojoties pušu īrētajā dzīvoklī, bijusi saruna par iespēju pirkt māju, par iespēju aizņemties naudu. Paskaidroja, ka /pers. H/ nav aizņēmies naudu no viņa, nav bijis viņam parādā, nav aizdevis naudu prasītājam, prasītājs nav pilnvarojis /pers. H/ saņemt naudu.

Atbildētājas/pers. E/ pārstāve zvērināta advokāte Agita Bērza apelācijas sūdzību un prasību neatzina, paskaidroja, ka /pers. E/ prasītājam nekad naudu nav prasījusi, pazīst viņu tikai pavirši. Vienošanās par naudas 2600 Ls ieskaitīšanu atbildētājas kontā mājas pirkšanai bija starp prasītāju un /pers. H/. Māja pirkta uz atbildētājas vārda. /pers. H/ teicis, ka prasītājs ir viņam parādā. /pers. H/ izmaksātajā daļā 9000 Ls ieskaitīts arī parāds /pers. D/. Māja nopirkta par 25000 Ls. /pers. H/, ieskaitot prasītāja doto naudu, samaksājis 9000 Ls, pārējais ir uz atbildētājas vārda ņemtais kredīts.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidroto, iepazinusies ar lietas materiāliem, izvērtējusi pierādījumus lietā, liecinieka /pers. H/ liecību, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Tiesa konstatē, ka /pers. D/ 2010.gada 28.septembrī ieskaitījis 2600 Ls /pers. E/ kontā AS "Swedbank", kā maksājuma mērķi norādot konta papildināšanu (maksājuma uzdevums Nr. /Numurs C/, l.l.9). Par faktu, ka /pers. E/ saņēmusi šo naudu, tiesā nav strīda.

Nav arī strīda par to, ka naudas summa izmantota nekustamā īpašuma /adrese A/, kas reģistrēts uz /pers. E/ vārda, iegādei.

Tiesā ir strīds par to, vai /pers. E/ ir pienākums saņemto naudas summu 2600 Ls jeb 3699,47 EUR apmērā atdot /pers. D/.

Prasītājs norādījis, ka naudu aizdevis /pers. E/ nekustamā īpašuma iegādei, par ko puses mutiski vienojušās.

Atbildētāja noliedz jebkādas vienošanās ar prasītāju esamību, norādot, ka nauda iemaksāta pēc /pers. D/ un /pers. H/ savstarpējas vienošanās kā /pers. H/ aizdevums viņai, ka viņa samaksājusi /pers. H/ 9000 Ls, kuros ierēķināti arī 2600 Ls, ko viņas kontā ieskaitījis /pers. D/.

Tiesas ieskatā prasība daļā par aizdotās naudas summas piedziņu ir apmierināma, jo prasītājs pierādījis naudas samaksas faktu, pierādījis savus apgalvojumus, taču atbildētāja nav pierādījusi iebildumu pamatotību.

Pirmās instances tiesa nepareizi novērtējusi pierādījumus lietā dēļ kā nepamatoti atzinusi, ka pušu starpā nav nodibinātas aizdevuma tiesiskās attiecības un nauda prasītājam nav atdodama.

Likuma nenorādīšana, pat nepareiza likuma norādīšana prasībā, kā arī pušu dots nepareizs tiesisko attiecību juridisks novērtējums neliedz iespēju prasītājam panākt taisnīgu tiesas aizsardzību, ievērojot to, ka tiesai pašai jāatrod un jāpiemēro atbilstoša tiesību norma konkrētajam faktiskajam sastāvam, lietas apstākļiem. Pirmās instances tiesa, secinot, ka nav pierādījumu aizdevuma līguma noslēgšanai, nav devusi juridisku vērtējumu tām tiesiskajām attiecībām, kas nodibinājušās starp pusēm ar konstatētajām, faktiskajām un neapstrīdētajām darbībām, atbildētājam pārskaitot naudu prasītājas kontā un atbildētājai šo naudu izlietojot savām vajadzībām. Līdz ar to nav konstatēts pamats, kas atbildētājai dotu tiesību paturēt citas personas iemaksātos naudas līdzekļus.

Civillikuma 1934.pants noteic, ka *ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar*

pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Tiesa atzīst, ka starp /pers. D/ un /pers. E/ ir noslēgts aizdevuma līgums, saskaņā ar kuru /pers. D/ ir aizdevis /pers. E/ 2600 Ls nekustamā īpašuma iegādei.

Puses nav noslēgušas rakstisku, abu pušu parakstītu līgumu, kurā būtu dots naudas izsniegšanas fakta juridisks apzīmējums, kurā būtu noregulētas pušu tiesiskās attiecības, samaksātās naudas summas atdošanas pienākums, kārtība un termiņi. Taču likums nepieprasa rakstisku formu kā obligātu nosacījumu līguma spēkā esamībai.

Civillikuma 1488.panta 1.punkts turklāt noteic, ka gadījumā, ja darījumu izpildījušas abas puses (aizdevuma līguma gadījumā nauda ir nodota un pieņemta), tam ir tādas pašas sekas kā tad, ja tas būtu uzrakstīts, proti, ir izpildīts nosacījums prasības tiesībai uz darījuma pamata (Civillikuma 1483.panta 4.punkts).

Tiesas ieskatā noskaidrotie faktiskie apstākļi liecina par pušu nodibinātām aizdevuma līguma tiesiskajām attiecībām.

Aizdevuma līgums ir reāllīgums. Naudu 2600 Ls /pers. D/ ir pārskaitījis uz atbildētājas kontu. /pers. E/ ir saņēmusi prasītāja pārskaitīto naudu 2600 Ls. Naudas summa iemaksāta nekustamā īpašuma pirkuma līguma noslēgšanas dienā 2010.gada 29.martā, kas redzams no publiski pieejamās Zemesgrāmatas ierakstiem. Nauda neapšaubāmi bijusi paredzēta un arī reāli tikusi izmantota nekustamā īpašuma - mājīpašuma iegādei. Mājīpašums zemesgrāmatā reģistrēts uz atbildētājas vārda.

Atbildētāja iebildusi, ka patiesībā naudu 2600 Ls /pers. D/ iemaksājis viņas kontā sava parāda /pers. H/ dzēšanai, ka tas ir aizdevums, kas dots /pers. H/ vārdā, kuru viņa atdevusi /pers. H/ pēc vienošanās par ieguldījuma 9000 Ls atmaksu.

Tātad faktiski atbildētāja nenoliedz, ka nauda 2600 Ls saņemta kā aizdevums, tikai atbildētājas ieskatā tā saņemta no citas personas un tai jau ir atdota.

Vērtējot iebildumus, tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 93.pantā noteikto, ka katrai pusei jāpierāda savu apgalvojumu un iebildumu pamatotība. Puses paskaidrojumos norādītie fakti un apstākļi nav jāpierāda, ja tos atzīst otra puse. Tiesas ieskatā atbildētāja nav pierādījusi savus iebildumus, kuriem nepiekrīt prasītājs.

Civillikuma 1937.pants noteic, ka gadījumā, ja kādas personas vietnieks dod aizdevumu viņas vārdā, tad tiesība to atprasīt pieder katrā ziņā atvietojamajam.

Civillikuma 1938.pants noteic, ka gadījumā, ja aizdevums dots citas personas vārdā, bez viņas ziņas un piekrišanas, tad, vēlāk šai personai tādu aizdevumu apstiprinot, viņa iegūst arī prasījuma tiesību. Bet, ja viņa aizdevumu neapstiprina, tad par kreditoru uzskatāms tas, kas aizdevumu devis.

Lietā nav pierādījumu par kādu pušu un /pers. H/, kurš turklāt nav lietas dalībnieks, trīspusēju vai /pers. H/ un prasītāja divpusēju vienošanos, saskaņā ar kuru /pers. D/ iemaksā naudu /pers. E/ kontā sava parāda /pers. H/ segšanai. Šādas vienošanās esamību noliedz prasītājs un liecinieks /pers. H/. Lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu kāda /pers. D/ parāda /pers. H/ esamību vispār, ko noliedz gan prasītājs, gan /pers. H/, uzklausīts kā liecinieks lietā.

Nav arī pierādījumu, ka aizdevums dots /pers. H/ vārdā. Liecinieks/pers. K/ neapliecināja atbildētājas apgalvoto, ka 2600 Ls /pers. D/ aizdevis /pers. E/ viņa vārdā, tātad nav apstiprinājis aizdevumu, kamdēļ uzskatāms, ka kreditors ir /pers. D/.

Bet, pat gadījumā, ja /pers. D/ naudu atbildētājas kontā būtu iemaksājis, dzēšot parādu /pers. H/, kas nav pierādīts, nav pamata uzskatam, ka /pers. E/ varētu paturēt citu personu savstarpējo norēķinu segšanai paredzētu viņas kontā iemaksātu naudas summu.

Tiesas ieskatā nav pierādīts apgalvojums, ka /pers. E/, samaksājot 9000 Ls /pers. H/, ir atdevusi arī no prasītāja saņemto naudu.

Atbilstoši pušu paskaidrotajam, izbeidzot kopdzīvi, /pers. E/ un /pers. H/ 2012.gada 12.janvārī vienojušies (l.l.20) par 9000 Ls samaksu /pers. H/, norādot, ka šādu summu, "savus personīgos līdzekļus" viņš ieguldījis nekustamā īpašuma iegādē. Nav šaubu, ka /pers. E/ minēto naudas summu pārskaitījusi /pers. H/ (l.l.21).

Taču lietā nav pierādījumu, ka puses un /pers. D/ būtu vienojušies par kārtību, ka /pers. E/, atmaksājot /pers. H/ viņa ieguldījumu 9000 Ls apmērā, tādējādi atmaksātu arī /pers. D/ aizdoto naudas summu. Vienošanās tekstā vispār nav pieminēta /pers. D/ iemaksātā naudas summa, kamdēļ tiesai nav pamata uzskatīt, ka tā iekļauta /pers. H/ samaksātajos 9000 Ls. Turklāt tiesas sēdē ne prasītājs, ne liecinieks neatzina, ka aizdotos 2600 Ls /pers. H/ būtu atdevis prasītājam.

Tiesa arī neuzskata, ka atbildētājas apsvērumi par prasītāja iemaksātās naudas summas apmēru, iespēju iztrūkstošo naudas summu saņemt kā kredītu, nevis to aizņemoties no mazpazīstamas personas, pārskaitījuma apzīmējums "konta papildināšana" būtu pierādījumi viņas iebildumu pamatotībai.

Nav strīda par to, ka mājas iegādei kopumā izlietoti 25000 Ls, ka /pers. E/ ir ņēmusi aizdevumu bankā 16000 Ls apmērā, bet /pers. H/ ieguldījums nekustamā īpašumā, izbeidzot kopdzīvi, novērtēts 9000 Ls apmērā, kurus /pers. E/ viņam samaksājusi. Tātad aizņēmums bankā un liecinieka ieguldītā summa sastāda tiesas sēdē norādīto mājas pirkuma maksu. Taču tas tiesas ieskatā nevar būt pamats atzinumam, ka prasītājs nevar atprasīt viņa pārskaitīto naudas summu. No lietas materiāliem secināms, ka arī /pers. H/ tai

pašā dienā, kad /pers. D/ - 2010.gada 29.martā iemaksājis /pers. E/ kontā naudu - aizdevumu mājas iegādei 3500 Ls apmērā, ko apliecina divi maksājumi (l.l.23, 24). Bet nav strīda par to, ka mājas labiekārtošanai, remontam, tās pielāgošanai dzīvošanai arī bijuši nepieciešami ievērojami papildus ieguldījumi, ka /pers. H/ arī veicis ieguldījumus mājas remontā, tātad pirkuma maksai nav obligāti jābūt vienādai ar visu naudas summu, kas bijusi nepieciešama kopdzīves uzsākšanai nopirktajā īpašumā.

Turklāt, pat pieļaujot, ka /pers. E/, vienojoties par 9000 Ls samaksu /pers. H/, būtu uzskatījusi, ka tādējādi tiek atmaksāta arī /pers. D/ aizdotā nauda, tam neesot līgumā atrunātam, neesot prasītāja apliecinājumam, ka nauda viņam atdota, nevar atzīt, ka atbildētāja naudu samaksājusi īstajam kreditoram (Civillikuma 1816., 1819.pants). Arī liecinieks /pers. H/ neatzina, ka naudu 2600 Ls būtu atdevis prasītājam.

Civillikuma 1838.pants paredz, ka samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo. To var pierādīt ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti. Prasītājs, iesniedzot tiesā pierādījumu- maksājuma uzdevumu jeb 2010.gada 29.marta AS "SEB banka" kvīti Nr. /Numurs/ (l.l.22), ir pierādījis apgalvoto, ka samaksājis 2600 Ls /pers. E/. Taču /pers. E/nav pierādījusi apgalvoto, ka 2600 Ls ir atdevusi /pers. D/.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja norādījusi uz savu iebildumu pierādījumu- liecinieka /pers. M/ liecībām. Atbildētāja norādījusi, ka liecinieks piedalījies mājas remontā un viņam bijušas sarunas ar /pers. H/ par mājas pirkšanai paredzētās naudas avotiem. Tiesas ieskatā personas, kura kā liecinieks pirmo reizi norādīta apelācijas instances tiesā pēc tam, kad liecības sniedzis /pers. H/ jeb persona, uz kuras saistību ar notikušo darījumu gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā norādījušas abas puses, liecības nevar būt pierādījums, kas apliecinātu prasītāja, atbildētājas un /pers. H/ starpā pastāvējušas vienošanās esamību. Turklāt, kā norādījis prasītājs, viņš nepazīst /pers. M/ un nekad nav ar viņu ticies. Nav pamata uzskatīt, ka liecinieks būtu piedalījies prasītāja un atbildētājas, prasītāja un /pers. H/ sarunās par 2600 Ls summas pārskaitīšanu, tā pamatojumu. Līdz ar to tiesas ieskatā pieteiktais liecinieks nevarētu liecināt par prasītāja viedokli, gribu, rīcību, slēgtajiem darījumiem.

/pers. E/, iebilstot aizdevuma līguma esamībai, nav pierādījusi apgalvoto pamatu, kas viņai dotu tiesības paturēt prasītāja iemaksāto naudas summu, izlietotu viņas nekustamā īpašuma ieguvei.

Tiesa turklāt norāda, ka arī gadījumā, ja atbildētāja nebūtu vēlējusies slēgt aizdevuma līgumu ar /pers. D/, naudas saņēmējai nepierādot citu pamatu naudas summas saņemšanai un paturēšanai, viņai šī nauda būtu jāatdod kā manta, kas pie viņas atrodas bez jebkāda pamata, proti, kad izpildījums noticis bez jebkādas izpildījuma devēja un saņēmēja norunas par tiesisku attiecību nodibināšanu (Civillikuma 2389.pants).

Taču šajā gadījumā, kad lietas faktiskie apstākļi liecina par aizdevuma tiesisko attiecību nodibināšanu, tiesa piemēro tās tiesību normas, uz kurām norādījis prasītājs, normas, kas regulē aizdevuma tiesiskās attiecības.

Civillikuma 1940.pants noteic, ka līdzējiem vajadzīgs nodoms noslēgt aizdevuma līgumu. Bet, ja bijis nodoms, ka jāatmaksā tikai daļa no aizdotās summas, tad par aizdevumu atzīstama tikai šī daļa, bet pārējais šaubu gadījumā uzskatāms par dāvinātu.

Tiesā noskaidrotie apstākļi neliecina, ka /pers. E/ būtu pamats uzskatīt pārskaitīto naudas summu par dāvinājumu, kā dēļ tā nebūtu atprasāma un atmaksājama.

Civillikuma 1912.pants noteic, ka dāvinājums ir tiesisks darījums, ar kuru kāds aiz devības piešķir otram bez atlīdzības kādu mantisku vērtību. Atbildētāja nav norādījusi, ka saņemtā naudas summa būtu dāvinājums. Turklāt abas puses tiesas sēdē paskaidrojušas, ka ir tikai attāli pazīstamas, pāris reižu tikušās /pers. E/ un viņas bijušā dzīvesbiedra un prasītāja drauga /pers. H/ toreizējā dzīvesvietā, kad arī notikušas sarunas par iespējamo nekustamā īpašuma- dzīvojamās mājas iegādi. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka /pers. D/ tikai aiz devības būtu piešķīris, uzdāvinājis naudu /pers. E/ viņas īpašuma iegādes vajadzībām.

Civillikuma 1943.pants noteic, ka *aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis*.

Tā kā puses nav pielīgušas konkrētu termiņu, kādā atdodama nauda, ievērojami Civillikuma 1945.panta nosacījumi, atbilstoši kuriem aizdevums jāatdod pēc uzteikuma jeb aizdevēja paziņojuma parādniekam par to, ka viņam jāatdod aizdevums. 2012.gada 12.novembrī /pers. D/ brīdinājis /pers. E/ par aizdevuma atdošanu, nosakot termiņu līdz 2012.gada 31.decembrim (l.l.11).

/pers. E/ paziņojumu saņēmusi. Lai gan 2012.gada 23.decembra atbildē norādījusi, ka parādu neatzīst, jo aizdevumu no /pers. D/ nav prasījusi un nav saņēmusi, ka 2010.gada 28.martā iemaksātā nauda saņemta pēc vienošanās (l.l.13), tomēr, neesot pierādītam nekādam pamatam atbildētājai paturēt citas personas pārskaitīto naudu un tiesai atzīstot par pierādītu aizdevuma tiesisko attiecību nodibināšanu starp pusēm, atzīstams, ka /pers. E/ no /pers. D/ saņemtā nauda 2600 Ls bija jāatdod līdz 2012.gada 31.decembrim.

Tā kā nauda norādītā termiņā nav atdota, secināms, ka parādniece pieļāvusi nokavējumu. Atbilstoši Civillikuma 1946.pantā noteiktajam, ja parādnieks pielaidis nokavējumu, par aizdevumu dodami procenti. Civillikuma 1765.pants noteic procentu apmēru, kas ir seši procenti no simta gadā jeb 0,5 % mēnesī. Līdz ar to, pieļaujot nokavējumu no 2012.gada 31.decembra līdz prasības celšanai tiesā jeb 2013.gada 16.augustam (7,5 mēneši), atbildētājai jāmaksā nokavējuma procenti 97,5 Ls (7,5 mēneši x 13 Ls).

Tāpat tiesa atzīst par pamatotu prasījumu daļā, kurā lūgts noteikt prasītāja tiesības saņemt nokavējuma procentus līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Tiesas ieskatā ir noraidāma prasība pārējā daļā par likumisko procentu 687,06 Ls piedziņu. Tiesa secina, ka prasītājs procentus nepamatoti aprēķinājis no 2010.gada jeb aizdevuma izsniegšanas brīža, jo nav pierādījumu, ka puses būtu vienojušās par procentu došanu, bet Civillikuma 1946.panta pirmā daļa paredz, ka tie dodami tikai tad, ja bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Tāpat tiesa secina, ka prasītāja likumisko nokavējuma procentu aprēķins ir nepareizs, jo prasītājs nav piemērojis Civillikuma 1765.pantā norādīto likumisko procentu apmēru - sešus procentus no simta gadā, kas piemērojami civiltiesiskajās attiecībās starp fiziskām personām.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta nosacījumiem, no atbildētājas par labu prasītājam tiek piedzīti tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasības daļai 691,76 EUR apmērā, ko veido 79,70 % no prasītāja samaksātās valsts nodevas (300,38 Ls, 427,40 EUR), ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem (3,30 Ls, 4,18 EUR) un kancelejas nodevas (3 Ls).

Vadoties pēc Civilprocesa likuma 189.-192., 432., 434.panta, tiesa

N O S P R I E D A :

daļēji apmierināt /pers. D/ prasību.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, parādu 3699,47 EUR, nokavējuma procentus par periodu no 2013.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 16.augustam 138,73 EUR, tiesas izdevumus 691,76 EUR, kopā 4529,96 (četri tūkstoši pieci simti divdesmit deviņi eiro 96 centi).

Noteikt /pers. D/tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas 3699,47 EUR līdz tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noraidīt /pers. D/prasību daļā par likumisko procentu 977,60 EUR piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā minētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma - 2014.gada 24.aprīļa.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Z.CERA

Tiesnese S.BAKMANE

Tiesnesis D.LAZDIŅŠ